

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΚΙΟΥΡΤΖΗΣ
* ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ *
ΑΜΟΧΩΣΤΟΥ 6 - ΡΟΔΟΣ 28079
ΚΙΝ: 0949135049 FAX 32476
ΑΦΜ 988992138 ΔΟΥ ΡΟΔΟΥ 7842

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΡΟΔΟΥ

(Δια του κ. Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Ρόδου)

ΑΙΤΗΣΗ

(περί μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική)

Του Ιωάννη Μανουσέλη του Κωνσταντίνου και της

Αναστασίας, κατοίκου Ρόδου, οδός Μ. Μπότσαρη, αρ. 42.

Με τη με αριθμό 3651/11-12-2002 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, καταδικάσθηκα σε ποινή φυλακίσεως τριών (03) ετών, για απάτη αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (άρθρο 386 παρ. 1β ΠΚ) χωρίς αναστολή. Η εν λόγω απόφαση δεν αποφάνθηκε καν ούτε θετικά ούτε αρνητικά για τη μετατροπής σε χρηματική της σε βάρος μου επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Εναντίον της ως άνω καταδικαστικής απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, άσκησα, κατά τρόπο παραδεκτό, νόμιμο και εμπρόθεσμο, έφεση. Η τελευταία προσδιορίστηκε να εκδικαστεί ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου (επί Πλημμελημάτων) την 07-10-2003. Κατά την ως άνω Δικάσιμο, παρέστην ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου προς υποστήριξη της εφέσεως που είχα ασκήσει, όταν ο συνήγορος πολιτικής αγωγής και όχι εγώ, υπέβαλε αίτημα αναβολής, πλην όμως το Δικαστήριο το απέρριψε και στη συνέχεια διέταξε την πρόοδο της Δίκης, διακόπτοντας για την επόμενη ημέρα, άρα το Δικαστήριο σε κάθε περίπτωση έπρεπε να συνεχίσει κατά τη Δικάσιμο της 08-10-2003 την πρόοδο της Δίκης, ανεξαρτήτως της παρουσίας μου ή μη, αφού από τη μη εμφάνισή μου, δεν εμποδιζόταν η πρόοδος αυτής. Πλην όμως και δεδομένου ότι δεν ε γνώριζα την ακριβή ώρα συνέχισης της εκδικάσεως της υποθέσεώς μου, απουσίασα κατά την εκφώνηση του ονόματός μου και έτσι το ως είρηται Δικαστήριο, εν

απουσία μου, εξέδωσε την υπ' αριθμ. 229/08-10-2003 απόφασή του, με την οποία απέρριψε την ασκηθείσα έφεσή μου κατά της υπ' αριθμ. 3651/11-12-2002 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου ως ανυποστήρικτη, παρά το γεγονός ότι κατά τη Δικάσιμο της 07-10-2003, οπότε και διεκόπη η Δίκη για την επομένη ημέρα, εγώ ήμουν παρών και συνεπώς έπρεπε σύμφωνα με τα προαναφερθέντα να συνεχίσει την πρόοδο αυτής.

Κατόπιν τούτων συνελήφθη και οδηγήθηκα στις Δικαστικές Φυλακές της Κω όπου και παρέμεινα από την 22-06-2004 έως και την 12-07-2006, οπότε και αποφυλακίστηκα, δεδομένου ότι με τη με αριθμό 177/12-07-2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου επί Πλημμελημάτων, ανεστάλη η εκτέλεση της ανωτέρω αποφάσεως μέχρι την έκδοση απόφασης του Αρείου Πάγου επί ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεως κατά της υπ' αριθμ. 229/2003 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου επί πλημμελημάτων, υπό του περιοριστικού όρου της απαγορεύσεως εξόδου μου από τη χώρα και σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 1812/12-07-2004 παραγγελίας αποφυλακίσεώς μου του αξιοτίμου κ. Εισαγγελέως Εφετών Δωδεκανήσου. Να σημειώσω ότι η προσβαλλόμενη ως άνω απόφαση του Τριμελούς Εφετείου επί Πλημμελημάτων, δυνάμει της οποίας απερρίφθη ως ανυποστήρικτη η ασκηθείσα έφεσή μου κατά της υπ' αριθμ. 3651/2006 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, δεν επιδόθηκε σε εμένα τον ίδιο αλλά στο αδελφό μου Γεώργιο Μανουσέλη, με αποτέλεσμα και δεδομένου ότι δεν είχα λάβει γνώση αυτής, αφού ο τελευταίος ουδέποτε με ενημέρωσε σχετικά, να ασκήσω την ως άνω αίτηση αναιρέσεώς μου ενώπιον του Αρείου Πάγου, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ημέρα που έλαβα γνώση αυτής (ήτοι από την 22-06-2004), δηλαδή την 30-06-2004 δια του πληρεξουσίου μου δικηγόρου.

Επί της ως είρηται ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεώς μου, εξεδόθη η υπ' αριθμ. 2222/2005 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία την απέρριψε ως απαράδεκτη, λόγω εκπροθέσμου ασκήσεώς της, οπότε η πρωτόδικη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, με την οποία καταδικάσθηκα σε ποινή φυλακίσεως τριών (03) ετών, χωρίς μετατροπή και αναστολή,

αφαιρουμένου και του χρόνου που εξέτισα στις Δικαστικές Φυλακές της Κω (ήτοι από την 22-06-2004 έως και την 12-07-2004) να καταστεί πλέον αμετάκλητη.

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 82 παρ. 2 εδ. τελευταίο του ΠΚ (που προστέθηκε με το άρθρο 13 παρ. 1 εδ. τελευταίο του Ν 2721/1999) «η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που είναι μεγαλύτερη από δύο (02) έτη και δεν υπερβαίνει τα τρία, μπορεί με απόφαση του Δικαστηρίου ειδικά αιτιολογημένη, να μετατραπεί σε χρηματική, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η μετατροπή αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιοποιώνων πράξεων».

Επειδή με βάση τη ρύθμιση του άρθρου 82 παρ. 13 ΠΚ : «Αν το Δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί περί της μετατροπής ποινής στερητικής της ελευθερίας, με αίτησή του στο Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, αυτός που καταδικάσθηκε μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή».

Επειδή αναφορικά με την ουσιαστική απαξία της συμπεριφοράς μου, επισημαίνεται ότι η πράξη για την οποία καταδικάσθηκα έχει πλημμεληματικό και όχι κακουρηγηματικό χαρακτήρα, άρα μικρότερη βαρύτητα και με ενδελεχέστερη νομική εκτίμηση, διαφαίνονται αφενός μεν η αστική υφή της όλης διαφοράς και όχι κάποια ποινικά ενδιαφέρονσα αδικοπραξία, αφετέρου δε η έλλειψη δόλου από την πλευρά μου και γενικότερα η πράξη για την οποία καταδικάσθηκα, εντάσσεται στα πλαίσια της διακοπείσας, εξαιτίας και των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζα και συνεχίζω να αντιμετωπίζω, αλλά και της καταστροφικής εξελίξεώς της, επιχειρηματικής μου δραστηριότητας.

Επειδή σε σχέση με τα στοιχεία της προσωπικότητάς μου και του οικογενειακού μου περιβάλλοντος, τονίζεται ότι κινούμαι σε συνεκτικό οικογενειακό περίγυρο (είμαι πατέρας δύο ανηλίκων τέκνων, ήτοι της Αναστασίας ηλικίας 16 ετών και του Κωνσταντίνου, ηλικίας 12 ετών τα οποία εξαρτώνται άμεσα από εμένα, επίσης και δεδομένου ότι ο πατέρας μου και δύο αδέρφια μου σκοτώθηκαν σε τροχαίο ατύχημα συντηρώ την ηλικιωμένη μητέρα μου Αναστασία) και επιπρόσθετα έχω μόνιμη κατοικία πολλών ετών, επί της οδού Μ. Μπότσαρη, αρ. 42.

Επειδή έχω σοβαρότατο πρόβλημα στην υγεία μου και ειδικότερα είχα υποστεί συντριπτικό κάταγμα της αριστερής μου επιγονατίδας, το οποίο μου δημιούργησε πρόβλημα ακόμη και στο βάδισμα, υποφέρω διαρκώς από οξείες οσφυαλγίες, συνεπεία του παλαιού αυτού κατάγματος και ήδη εξετάσθηκα από τον αναπληρωτή διευθυντή της ορθοπεδικής κλινικής του ΓΝΡ, την 18-07-2006, ο οποίος διαπίστωσε ότι πάσχω από οξεία οσφυαλγία επί εδάφους παλαιού κατάγματος επιγονατίδος και μου συνέστησε να παραμείνω κλινήρης επί επτά (07) ημέρες, προκειμένου να μην επιδεινωθεί η υγεία μου (ίδετε υπ' αριθμ. πρωτ. 4636/18-07-2006 ιατρική βεβαίωση).

Επειδή, όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα, δε μου δόθηκε η δυνατότητα στο δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, για τυπικούς λόγους να εκφράσω τις απόψεις μου για την αποδοθείσα σε εμένα κατηγορία, γεγονός που σημαίνει ότι η υλική και όχι η μετατροπή σε χρηματική έκτιση της ποινής είναι από άποψη δικαιοπολιτική και όχι μόνο, υπέρμετρα επαχθής κατάληξη.

Γο
Επειδή προσάνω
και ελλειψάζω
το υπ. αριθμ. 24266
21-07-2006
απορροφώ τα
δυσβούλευτα
Ρόδου Κω/να
Μεσάνη προσ
τον υποχρ/ση
των Νομ/των
απλως γν
Αμφιθέσιο
Δικαστήριο γν.

Επειδή η μη υλική έκτιση της ποινής θα παράσχει σε μένα τη δυνατότητα, να συνεχίσω την εργασία μου ως συνεργάτης του αδελφού μου Γεωργίου Μανουσέλη στο εστιατόριο που διατηρεί στην Π. Πόλη της Ρόδου με την επωνυμία «Ρόδον» και ως εκ τούτου να συντηρώ την οικογένειά μου και την ηλικιωμένη μητέρα μου, οι οποίοι δεν έχουν άλλους πόρους για τη διαβίωσή τους.

Επειδή από τα στοιχεία που εξετάθησαν παραπάνω, προκύπτει με σαφήνεια και καθαρότητα ότι συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για τη μετατροπή της επιβληθείσας σε βάρος μου στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική, στο μέτρο που η τελευταία προδήλως αρκεί για την αποτροπή μου από την τέλεση άλλων αξιοποιώνων πράξεων.

Επειδή η ως άνω στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας τη μετατροπή σε χρηματική ζητώ, δεν έχει αποτελέσει ποινή βάσης ή τμήμα άλλης συνολικής σε βάρος μου ποινής.

Επειδή δηλώνω ρητώς και ανεπιφυλάκτως ότι παραιτούμαι από το δικαίωμα και την προθεσμία κλητεύσεώς μου, αναφορικά με την εμφάνισή μου κατά τη συζήτηση της παρούσας αιτήσεώς μου.

Γο

